

### **1. Geloofstrouw gaat zo nodig dwars tegen de publieke opinie in**

Je eerstelingen geven aan God. Dat is altijd een prachtig gebaar. Maar wat deze man doet, uit Baäl-Salisa, dat is extra bijzonder. Want in het gedeelte hier net voor, het gedeelte dat we vorige week hebben gelezen, wordt duidelijk dat er hongersnood is in het land. Dus die hele bevolking heeft reikhalzend uitgekeken naar die nieuwe oogst. En de gerst was van alle graansoorten het eerst rijp, zo ongeveer in maart. Dus deze eerste opbrengst van de gersteoogst, u voelt wel hoe ongelooflijk waardevol die is! En deze man, we weten niet eens zijn naam, moet er heel zorgvuldig over hebben nagedacht: 'Wat ga ik doen met mijn eerstelingen?'

Nu was het zo, dat Israël in die tijd was opgedeeld in het noordelijke tien-stammenrijk Israël en het zuidelijke tweestammenrijk Juda. In Juda lag Jeruzalem, met de tempel. Maar toen die scheuring was gekomen, dacht koning Jerobeam van die tien stammen: 'Straks gaan al die mensen uit mijn rijk drie keer per jaar naar Jeruzalem, naar het tweestammenrijk Juda, om daar God te gaan aanbidden. Dat wil ik niet.' Dus wat deed Jerobeam? Hij maakte twee gouden kalveren, in Dan en Bethel, in het noorden van zijn gebied, en in het zuiden, en hij zei tegen de mensen: 'Jullie hoeven niet meer naar Jeruzalem, dien de Here God maar bij deze gouden kalveren.'

U voelt wel: dat was natuurlijk vreselijk! In de tijd van Mozes was er al een gouden kalf gemaakt, en dat had de HERE vreselijk gekrenkt. En nu opnieuw dus twee gouden kalveren. In de tijd van Elisa zijn we alweer een aantal koningen verder, maar die twee kalveren staan er nog steeds. En je zou kunnen zeggen: dat is de staatsgodsdienst in dat tienstammenrijk Israël. Dus die man uit Baäl-Salisa, die zou normaal zijn eerstelingen bij één van die kalveren hebben moeten brengen. Maar deze man doet dat niet. Hij drijft niet mee met de publieke opinie, hij laat zich niet meeslepen met de mening van de massa, hij denkt ook niet: 'Ach, we dienen toch allemaal één God, de één doet dat zus en de ander zo,' nee, deze man heeft maar één doel: God eren! Hij beseft, als hij die eerste gerst door zijn handen laat glijden: 'Dit is een geschenk van de HERE, de God van Israël.' En dan denkt hij: 'Ze bekijken het maar met die gouden kalveren, ik breng mijn eerstelingen bij de man van de ware God, de God van Israël, en dat is Elisa.' En dat doet hij. Met die eerstelingen in zijn tas komt hij bij Elisa aan, in Gilgal. En hij geeft het, met overtuiging, met liefde.

Geloven komt nauw, gemeente. De publieke opinie kan zoveel zeggen. Het Sociaal en Cultureel Planbureau heeft het deze week weer allemaal keurig op een rijtje gezet. En als je de trends moet geloven, dan blijft er van de kerk niets over. Maar bij God gaat het niet om de publieke opinie, maar om de waarheid. Deze man, met zijn eerstelingen, hij heeft de goede keus gemaakt. En God zal het gaan zegenen, die daad van geloof.

### **2. Als wij onze eerstelingen geven aan God, rust daar zegen op!**

Prachtig, als je je eerstelingen geeft aan God. Heeft u dat al ontdekt, hoeveel zegen daarop rust? Het eerste van je inkomen? Niet het laatste, als er nog wat over is, nee, het eerste. Of op de eerste zondag van de maand wat boodschappen meenemen hier naar de kerk, die weer uitgedeeld worden aan mensen die krap zitten. Trouwens, ook het eerste van je tijd heeft een bijzondere waarde. Als je nou 's morgens wakker wordt, wat is dan het eerste? Je bent een gezegend mens, als je het geheim hebt ontdekt van een morgengebed. Eerst op je knieën, als het even kan, en de dag aan God toewijden. Het eerste van je tijd: voor God. En het eerste van je nieuwe week, de zondagmorgen: wijden aan God, door in de kerk te komen en zijn lof te zingen. Daar rust zegen op, gemeente. Heerlijk!

En die zegen, die wordt ook heel duidelijk zichtbaar, daar in Gilgal. Want wat doet Elisa? Elisa weet: 'Dit is een gift niet voor mijzelf, maar voor God.' En dan zegt hij: 'Deel maar uit!' Maar ja, twintig gerstebroodjes, dat waren hele kleine broodjes, je at er ongeveer drie per maaltijd, en dan nog wat koren, hoe moet dat nou met honderd mensen?! 'Doe het maar', zegt Elisa, 'deel maar uit, want zo zegt de HERE: men zal eten en overhouden.'

'Zo zegt de HERE'. God Zelf spreekt. Via Elisa. En het Woord van God, dat heeft kracht! God kan met één woord de situatie totaal veranderen. En zo gebeurt het ook! Er wordt gegeten! En er blijft over!

Die man uit Baäl-Salisa, die is trouw gebleven aan God. Dwars tegen alles en iedereen in. Die allereerste, waradevolle oogst, heeft hij gelegd in de handen van God, via Elisa. En God heeft er Zijn milde werk mee gedaan.

Vindt u het niet geweldig? Een intense bemoediging? Zo wil God ook u en mij inschakelen. Als wij Hem geven: het eerste, het beste van wat we hebben. Dan doet Hij er Zijn goede werk mee. Zoals later Jezus Zelf van een kleine jongen vijf broodjes aannam, en twee vissen. Dat was alles wat die jongen had. En Jezus begon te breken. En duizenden mensen kregen te eten. Elisa mag hier al iets laten zien van wie Jezus zal zijn. Want God is dezelfde, de God van Elisa, de Vader van Jezus Christus.

### **3. God is ons voor! Hij gaf ons Zijn Eersteling, om ons leven en overvloed te geven!**

Vandaag vieren we het Heilig Avondmaal. En wist u, dat dat brood, daar op tafel, ook eerstelingenbrood is? Wist u dat er iemand langsgelopen is, die Zijn eerstelingen gegeven heeft? Weet u wie dat was? Dat was de hemelse Vader Zelf. Hij heeft Zijn eniggeboren Zoon gegeven. Zijn Eersteling. Jezus Christus. Vanwege onze geestelijke hongersnood heeft God Zijn Zoon opgeofferd. En Jezus heeft Zichzelf gegeven. Aan het kruis. Om in onze plaats de straf te dragen voor al onze zonden. Vandaag deelt Jezus Zichzelf uit, in de tekenen van brood en wijn.

Wat mooi, als wij God onze eerstelingen geven. Eerstelingen van onze gaven, van onze middelen, van onze tijd. Maar God Zelf is ons vóórgeweest. Voordat wij Hem ook nog maar iets konden geven, gaf Hij ons al Zijn Eersteling. En het lichaam en bloed van Jezus, dat mag worden gedeeld. Dan mogen we eten en overhouden. Want dat offer van Jezus, dat heeft een onbepaalde reikwijdte. Iedereen is welkom bij Hem, er is redding voor ieder die gelooft. Ieder die zich van harte aan Hem toevertrouwt. Jezus zegt: 'Ik ben gekomen als de Goede Herder, opdat Mijn schapen leven hebben en overvloed!' God gaf Zijn Eersteling, gemeente. Ook voor u, en voor mij! Wat een wonder! En daarom mogen wij vandaag het Heilig Avondmaal vieren. Daarom mogen wij: eten en overhouden! Amen.